

Des Passions, Thierry Salmon/
Danny Willems

voor cultuur, zouden in hun beleid ook een groot belang gaan hechten aan het tot stand brengen van een evenwicht in de verhoudingen en de uitwisseling tussen Wallonië en Brussel.

Deze nieuwe politiek resulteerde onder Valmy Féaux in het 'tienpuntenplan' en in de ondertekening van de eerste programmacontracten, die echte charters zijn tussen de gezelschappen en de overheid.

Het tienpuntenplan kreeg op 22 mei 1989 vorm van Koninklijk Besluit en hield de volgende maatregelen in:

De verantwoordelijkheid van de steden

Steden die in gebreke blijven op het gebied van de subsidiëring van cultuur, krijgen te maken met de Waalse Gemeenschap: willen de steden bepaalde overeenkomsten toegerekend krijgen, moeten zij hun culturele verplichtingen nakomen. Op een bepaald ogenblik wou de Stad Brussel het mes zetten in de subsidies aan het Théâtre du Parc, de KVS en de Munt. Door tussenkomst van de Waalse Gemeenschap bleef de subsidie aan het Théâtre du Parc gehandhaafd.

Tussenkomst in de infrastructuur

De infrastructuur valt onder de directe verantwoordelijkheid van de Waalse Gemeenschap. Het gaat in de eerste plaats om de theaters waarvan de Waalse Gemeen-

schap de belangrijkste eigenaar is, nl. het Théâtre National, de Varia, Plan K en het Atelier Sainte Anne. De grondige verbouwing van het Théâtre Varia en de geplande renovatie van het Atelier Sainte Anne zijn de meest zichtbare resultaten van deze structurele steun. In overleg met de technisch directeurs van deze theaters, zou er ook steun komen voor de technische uitrusting van de zalen.

Een receptieve opdracht aan de erkende theaters

Gezelschappen die niet over een eigen infrastructuur beschikken, moeten worden uitgenodigd door de erkende theaterhuizen. Enkele theaters hadden zich al geprofileerd als 'lieu public' en nodigden producties uit die niet in eigen huis waren gemaakt, maar sommigen hadden zalen en middelen gemonopoliseerd. Daar wou deze maatregel tegen ingaan, om zo nieuwe creaties mogelijk te maken.

Moratorium op het ontstaan van nieuwe groepen

Buiten de 37 erkende professionele gezelschappen, weigert men nieuwe gezelschappen op regelmatige basis te subsidiëren.

De gevolgen van deze budgettaire maatregel worden enigszins verzacht door de voorgaande. De maatregel werd door Bernard Anselme, de huidige minister-president van de Waalse Gemeenschap, verlengd tot 1 juli

1994.

Het programmacontract

Met de professionele theaters die een toelage krijgen van 3 miljoen frank of meer, wordt een programmacontract afgesloten voor 3 of 4 jaar. Meestal aanvaardt de overheid de artistieke opdracht die het gezelschap zichzelf heeft gesteld. De Waalse Gemeenschap staat garant voor een vaste subsidie tijdens de duur van het contract. Daarnaast zijn er bepalingen omtrent de minimale loonmassa voor artistiek personeel in het geheel van het budget, het aantal creaties, coproducties en gastvoorstellingen, de vereffening van de subsidies, enz.

De Conseil Supérieur de l'Art Dramatique en de Administration de la Culture zien toe op de naleving van de programmacontracten, zowel door de theaters als door de Waalse Gemeenschap. De Conseil is een soort raad van wijzen, waarin de verschillende strekkingen en functies binnen de theaterwereld zijn vertegenwoordigd. Hij bestaat uit acteurs, journalisten, dramadocenten en mensen die door de minister werden aangezocht om hun notoriëteit of competentie. Zij beoordelen het slagen of falen van het artistiek project van de gezelschappen.

Sanering van de schuldenlast van de theaters

Dit saneringsplan wordt voorgelegd door de theaters en goedgekeurd door de Waalse Executieve. Deficitair werken was voor een